

Hayalleme

New York'ta yaşayan sanatçı Hayal Pozanti, sınırlar ve farklılıklarla ayrıştırılan insanlık tanımına, internet çağının normalleştirdiği yol ve yöntemlere olan itirazını ve ideallerini kendi inşa ettiği dil ve renkler aracılığıyla dünyaya haykırıyor.

Teknolojiyle aramızdaki sınıksız bağı -bir süreliğine de olsa- kesip atmak, hızı yakalama telaşından kurtulmak. Sonra yine avuç içinde, diz üstünde, irili ufaklı ekranlara teslim olmak. Çağımızın en büyük gelgiti. Belki de insanlık tarihinin gördüğü en büyük salgın. Dünya ve gerçeklerle ilişki durumumuzun gün geçtikçe daha da komplike bir hal aldığı bir dönemden geçiyor, kafalarımızın içinde iflah olmaz sanal olduğu kadar gerçek bir ikililik yaşıyoruz. Bir yandan hayatımıza dair her şeyi bir dataya dönüştürüyor, bilgiyi bile tüketmek için kullanıyor ve artık her şeyi çok daha kolay unutuyoruz. Paul Connerton'un *Modernite Nasıl Unutturur* adlı kitabını okumamla tavan yapan bu düşüncelerle son birkaç yıldır kendi kendime boğuşuyordum ta ki onunla, bu ikililik halini bir eleştiri olarak sanatına yerleştiren Hayal Pozantı ile tanışana dek: "Kendimi normal olarak tanımlanana tepki veren biri olarak görüyorum. Öyle garip bir dönemde yaşıyoruz ki hiçbir şeye tepki vermen, yetişmen mümkün değil. Şu anda tepki duyduğum, her şeyin mekanikleşmesi. Bilgisayarlar ve robotlarla düşünülen bir gelecek var. Günümüzde çok fazla sanat eseri sanatçının eli değmeden yapılıyor. Çin'de resim yaptıran da var, fabrikalarda ürettiren de. Bense insan elinin ikinci plana atılmasından endişe duyuyorum ve stüdyoda kendi başına sanat üreten bir insanın değerini sorgulayarak iş yapıyorum."

İki Sabancı Üniversitesi mezunu olarak bizi buluşturan mezunlar sergisi oldu. Okulda tanışmamış olsak da adımı hep duyardım. "Farklı bir yetenek" derlerdi onun için. Mezuniyetinin ardından Beymen için vitrin, bir dönemin fenomen markası t-box için sayısız ürün, Mavi için İstanbul tişörtü tasarladı. Ardından Yale'de master yapmak üzere ABD'ye gitti. Bu sürede fikirleri olgunlaştı, idealleri ağır bastı. Kolaj yapmayı bıraktı, resimleri figürden arındı, bilgisayardan uzaklaştı, bir dil yarattı ve o çok istediği soyutlamaya geçti hayatında. "Üretime bilgisayarda başlamış biri olarak hep bunun hayal kırıklığını yaşadım. Yaptıklarımı ekran içerisinden çıkartıp gerçek hayatta da tatmin edici hale getirsem diyordum. Eli 'el üstünde tutan', hissi olan bir üretim yapmak istiyordum. Resme böyle başladım."

Ekran ile fiziksel dünyanın birleşimi

Hayal'in üretimlerinde boyut olarak iPhone ekranını, Instagram karesini kullanması da tesadüf değil. Ekran dünyası ile fiziksel dünyanın birleşimine kafa yoruyor. "Hayatımız bu boyutlarda geçiyor. Bu devamlı baktığım şeyi kendi boyutumaya getirsem, içine adım atmak istesem ne olur merak ettim. Sanal gerçeklik ile birlikte zaten ilerlediğimiz yön bu. Sanat eserleriyle artık ilk temas internet ve bir fotoğraf üzerinden gerçekleşiyor. Sergiyi görmeden fotoğrafımı görüyorsunuz. Böylece ürettiğin her şey gerçek hayatta ne kadar başarılı bir şekilde var oluyorsa ekranda ve fotoğrafta da aynı derecede başarılı olmalı. Bu büyük bir ikilem."

Hayal ve idealleri

Tüm bu farkındalığının yanında sanatını bir performans olarak icra eden devrimci ruhlu bir sanatçı Hayal. İtirazını sanatıyla yaşıyor ve aktarıyor. Saatlerini adadığı ve yarattığı özgün dili kullanarak oluşturduğu işlerinde ideal bir yaşam önerisi sunmakla kalmıyor, günümüze dair birtakım verileri de aktarıyor: "Çok idealist düşüncelerim var. Benim için ülkeleri ayıran sınırlar, bizi ayırıştıran dil-din gibi farklılıklar yok. Resimlerim de bu idealimi yansıtıyor. Bir bayrak, ortak bir dil ve görsel semboller toplumu bir arada tutan kavramlar. Ben de oluşturduğum dil ile bu kavramları sıfırdan ele alıyorum. Yaptığım resimleri öncelikle bir dil olarak görüyorum. 31 karakteri olan bir dil. Kendi içerisinde sembolleri var ve bu semboller bir diğeriyle başka semboller oluşturuyor. Son dönem resimlerimde bu semboller birtakım bilgiler ve istatistikler aktarıyor."

Hayal'in dünyası uzun zamandır teslim olduğumuz temsili görsellikten uzak, size arayıp da bulamadığınız soyutlanma hissini hediye ediyor. Günlük hayatın "kapitalist artıkları" olarak nitelediği birtakım cihazları buluşturduğu dev tablosu ve 31 karakterden oluşan alfabesinin farklı karakterleri ile yaptığı form ve renk çalışmalarını, Erdem Taşdelen, Meriç Algün Ringborg, Tan Mavitan gibi Sabancı Üniversitesi mezunlarının da işlerinin yer aldığı sergide görebilirsiniz. **● MERVE ARKUNLAR**

Buluşma, 9 Nisan -26 Temmuz

Sakıp Sabancı Müzesi Sakıp Sabancı Cd No:42, Emirgan
www.sakipsabancimuzesi.org